

2.

— důle s kopca —

Delší ton vyčerpá zajisté do větší míry sílu napnutých hlasívek a fyziologickým následkem jest náhlejší spád nápěvný.

3

— s ky-já-ca-ma vy-behali —

Poslední slabiky tratiley se v mlze seslabených, neurčitých tonů.

Mysl vznícená protáhla tu toliko ojedinělý ton. — Což když mysl vzedme tonovou vazbu celého slova, upínajíc se na něm buď z logických příčin nebo následkem citového vzplanutí?

Vypučí tu z ploského, rovnoměrného nápěvku dosti bohatý motiv.

1. Dítě dvouleté probudilo se v noci i volá matku:

ma - mo.

Volá mnohokráte, neboť se mu matka neozývá.

Konečně žalostně naříká:

ma - mo.

Myslí žalem rozechvělou i dřívější rovnoměrný motiv je vznícen. Zdlužuje se po všech částkách.

2. Týž hoch ukazuje matce:

Hled', mamó, hled'!

»Hled'« zdvihlo se opakovanou důraznou vybídka a s ním i vlna nápěvná vyskočila.